

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/408/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614210294
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614210294.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 47 150 513, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanej C.N. T., bývajúcej vo Š. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu spotrebiteľa OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, právne zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, o zaplatenie 461,68 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 3.6.2015 č. k. 11C/176/2014 - 93 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutom výroku o povinnosti nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi.

P r i z n á v a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 16,69 €, ktoré je žalobca povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka Mgr. Petrovi Masarovičovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvého stupňa) rozsudkom označeným v záhlaví žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 33,73 € s 9,25%tným ročným úrokom z omeškania počnúc od 14.6.2011 do zaplatenia, a sumu 10,73 € s 9,5%-tným ročným úrokom z omeškania počnúc od 14.7.2011 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). Vyhlásil, že zmluvná podmienka dojednaná medzi Slovak Telekom, a.s. so sídlom Karadžičova 10, Bratislava a žalovanou v Zmluve o poskytovaní služby Magio Sat zo dňa 3.5.2011, na prvej strane, bod Magio Sat predposledná veta v znení: "V prípade, že Užívateľ vypovie zmluvu o poskytnutí služby Magio Sat počas doby viazanosti alebo svojím konaním resp. opomenutím spôsobí dôvod, pre ktorý je ST oprávnený od zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat odstúpiť, je ST oprávnený vyúčtovať účastníkovi zmluvnú pokutu za porušenie doby viazanosti na službu Magio Sat Klasik vo výške 199,00 Eur", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (výrok III.), vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (IV.) a napokon žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice k rukám jeho právneho zástupcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia 63,89 € a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok V.).

Súd o žalobe rozhodol podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z., § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, §53a ods. 1, § 54 ods. 1 a 2 Obč. zákonníka tak, že nárok žalobcu v sume 44,46 eura s prísl., je dôvodný, preto mu vyhovel. Čo sa týka žalovanej zmluvnej pokuty v sume 417,22 €, pozostávajúcej z jednotlivých čiastkových zmluvných pokút bol súd toho názoru, že návrh žalobcu nie je v tejto časti opodstatnený, preto teda súd žalobu na zaplatenie zmluvnej pokuty, ako nedôvodnú, zamietol a v súlade s ust. § 153

ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku zároveň vyslovil neplatnosť neprijateľnej zmluvnej podmienky dohodnutej v zmluve o poskytovaní služby Magio Sat.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že žalobcovi náhradu uplatnených trov konania nepriznal vzhľadom na jeho prevažný neúspech v spore. Žalovaná trov konania nežiadala. Súd však priznal právo na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, pretože tento kompetentne v spore zastupoval žalovanú a aj jeho procesná obrana proti žalobcom tvrdenému nároku - vznesená námietka neprijateľnosti zmluvnej pokuty spôsobila prevažný úspech žalovanej v konaní. Žalobca si návrhom uplatnil nárok na zaplatenie istiny vo výške 461,68 €, úspešný bol v časti čo do zaplatenia sumy 44,46 €, ktorá predstavuje 10% z uplatnenej istiny a neúspech mal čo do zaplatenia istiny vo výške 417,22 €, čo predstavuje 90 % z uplatnenej istiny. Žalobca mal teda neúspech v 80 % (90 % mínus 10 %). Pri plnom úspechu žalovanej v spore by náhrada trov konania pre vedľajšieho účastníka predstavovala sumu 79,86 €, pričom táto suma predstavuje trov právneho zastúpenia určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie, podanie žaloby) po 31,54 € a 2x režijný paušál po 8,39 € vrátane 20%-tnej DPH. Keďže žalovaná bola úspešná len vo výške 80 % priznal súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 63,89 € (80 % zo 79,86 €).

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka (výrok V.), v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva náhradu trov konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Namietal neúčelnosť priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, keďže neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie je spochybnená aj vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník je subjektom odborne spôsobilým, znalým problematiky ochrany spotrebiteľa, ktorý musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Namietal ďalej účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania a poukázal na to, že sám vedľajší účastník neposkytol ochranu práv žalovanej ako spotrebiteľovi. Podľa názoru žalobcu ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpení právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Nakoniec spochybnil aj prínos vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý vo svojej argumentácii iba poukázal na ustanovenia a rozhodnutia, týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka. Uzavrel, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať a v tomto smere poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 5.2.2013. Zo všetkých týchto dôvodov navrhol nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok v napadnutom výroku potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Jeho vstup do konania a jeho vyjadrenie k žalobe boli účelné v dôsledku čoho súd žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 417,22 €, po vykonanom dokazovaní zamietol a túto zároveň vo výroku rozsudku vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti poukázal na aktuálnu judikatúru súdov SR, ktorými bola zmluvná pokuta zo zmlúv právneho predchodcu žalobcu určená ako neprijateľná podmienka spotrebiteľskej zmluvy, pričom žalobca svojím postupom konal v rozpore s ustanovením § 53a OZ, keďže túto naďalej uplatňuje v jeho žalobách, pričom sa mal používať predmetnej zmluvnej podmienky zdržať.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p., t.j. preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je v napadnutom výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trov konania v sume 63,89 € vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa výsledku konania vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p., pretože vystupoval na strane žalovanej, ktorá bola v konaní v časti 80 % úspešná a zároveň ním

vynaložené trovy konania boli potrebné na účelné bránenie práva žalovanej, na strane ktorej vystupoval, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania k pomeru úspechu žalovanej tak, ako sú tieto podrobne špecifikované v odôvodnení jeho rozsudku.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žaloba bola doručená súdu dňa 9.6.2014. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 12.7.2014. Dňa 27.5.2015 vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom Mgr. Petrom Masarovičom doručil súdu vyjadrenie k žalobe. V tomto vyjadrení navrhol žalobu v časti zmluvnej pokuty zamietnuť s poukazom na neprijateľnosť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute a vzniesol aj námietku premlčania. Následne na to súd vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým okrem iného vyhlásil zmluvnú podmienku o dojednaní zmluvnej pokuty ako neprijateľnú.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že obrana žalovanej prednesená vedľajším účastníkom bola právne relevantná, vecná a v konečnom dôsledku vedúca k jeho procesnému úspechu vo veci v tejto časti, keďže súd vyhlásil zmluvnú podmienku ohľadom zmluvnej pokuty za neprijateľnú a aj zvyšné zmluvné pokuty považoval za neprijateľné. Vyjadrenie k žalobe podal vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu po tom, čo sa právny zástupca oboznámil so žalobou a všetkými jej prílohami a jeho argumentácia bola obsiahnutá v jednom písomnom podaní. Následne trovy právneho zastúpenia neboli navyšované ďalšími nadbytočnými podaniami, či inými úkonmi, ktoré neboli potrebné pre procesný úspech žalovanej.

Za tejto situácie nepochybne právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. pre účelné bránenie práva žalovanej, teda poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu v prospech žalovanej. Nemožno preto hodnotiť vynaloženie trov právneho zastúpenia ako trovy nadbytočné, či neúčelné tak, ako to namieta žalobca vo svojom odvolaní.

Nemožno preto prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu, že právnym zastúpením vedľajšieho účastníka došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

K odvolacej námietke žalobcu ohľadne významu právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza nasledovné:

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom (čl. 47 ods.2 Ústavy). Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom, v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Združeniu podľa § 25 zák.č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods.

4 zák.č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne ku náhrade trov konania vzniknutých právnou pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúce v zastúpení advokátom, boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Aj v prípade zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom teda platí, že vedľajšiemu účastníkovi možno priznať iba náhradu účelne vynaložených trov, t.j. trov nevyhnutných pre účelné bránenie práva účastníka, na strane ktorého vystupuje (v prejednávanej veci žalovanej), a to s poukazom na ust. § 142 ods.1, 2 O.s.p.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo, ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ust. čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. neposkytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a pod. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

V prejednávanej veci trovy účtované vedľajším účastníkom v súvislosti s poskytnutím právnych služieb právnym zástupcom sú účelné tak, ako bolo vyššie uvedené, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia v pomernej časti úspechu žalovanej.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Účastníkmi odvolacieho konania boli len žalobca a vedľajší účastník, lebo o právach a povinnostiach žalovanej sa v odvolacom konaní vôbec nerozhodovalo. Predmetom odvolacieho konania boli iba trovy konania vedľajšieho účastníka.

V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu, a to z odmeny v sume 8,30 € podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z., v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, t.j. vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny, keďže ide o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, z režijného paušálu za tento výkon vo výške 8,39 €, spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 16,69 € (8,30 € + 8,39 €), ktoré je v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Pri určení odmeny za úkon právnej služby odvolací súd vychádzal z tarifnej hodnoty 63,89 eura, t.j. z výšky priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi, pretože tarifnou hodnotou veci v odvolacom konaní bola výška týchto priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.